

VAN ETTEN

Naken Dame **Aleksi Wildhagen**

19.01-11.02.24

Kapittel I
19.01-26.01

”Det begynner med en kropp som svikter og en naken dame i atelieret”

Naken Dame er en utstilling og et bokprosjekt av Aleksi Wildhagen. Etter en malertørke på åtte måneder som skyldtes en pågående nyresvikt, ble aktmaleri veien, og maleriet målet. Prosessen igangsatte en rekke andre malerier som kom i modellens kjølvann. Selv sier Wildhagen at; «...det å male en naken dame, som mann i 2023, er totalt avleggs og fullt av motstand, og nettopp derfor ble det så utrolig spennende og viktig...». På Van Etten blir vi presentert komplekse malerier, bilder som aldri var ment som studier, men forsøk på å gripe maleriet i en jafs. Og etter tretten økter, like mange lerret og forsøk, anså han seg ferdig med modellen og fortsatte arbeidet uten. I arbeidet har Wildhagen søkt et både vilt, harmonisk og ekspressivt maleri med en mengde frustrasjoner fra sykdomsperioden som springbrett for å oppnå lerretenes energinivåer. I utstillingen på Van Etten vil arbeidene byttes ut en gang per uke, slik at det blir mulig å presentere bredden i Naken Dame. Boken om Naken Dame blir ført i pennen av Wildhagen selv, og slutført i løpet av 2024. Den består av tekster til hvert bilde, et lengre essay om sykdom, maleri og Wildhagens forhold til det hele. Enkelte av disse billedtekstene vil finnes som utdrag i utstillingen, samt her i presentasjonen.

Aleksi Wildhagen er en rødgrønn fargeblind finsk-norsk kolorist med en hang til det kompliserende bildet med estetisk egenkraft. I motsetning til mye maleri som forventes å skulle være en behagelig opplevelse, på linje med et lite spa-opphold i hverdagen, mener, og har Wildhagen alltid ment at kunsten bør etterstrebe skjønnhet, ja, men ikke friksjonsløst. Bilder er språk som det tar tid å sette seg inn i. Det må satses og ofres både som utøver og betrakter. Maleriet er et vilt medium, og et godt bilde fortsetter å skape undring, begeistring og gjerne hodebry.

Aleksi Wildhagen har vekslet mellom å male abstrakt og figurativt fra barndommen av. Etter ni års fagutdannelse gikk han ut fra kunstakademiene i Trondheim og Helsinki i 2004 med en mastergrad, og har malt siden. En viktig dreining i kunstnerskapet oppstod i 2011 da han begynte å jobbe utendørs med tegning og maling i by og bygd. Denne praksisen ble senere utviklet til kunstnergruppen -& Co., først med Patrik Entian og siden supplert med Jens Hamran. Etter 2014 er praksisen hans delt mellom atelierarbeid alene, og friluftsmaleri med -& Co. Wildhagen har publisert cirka hundre kunstanmeldelser i Morgenbladet, og har stilt ut ved en rekke større og mindre kunstinstitusjoner i inn og utland.

Naken Dame # 8
2022, olje på lerret, 80 x 63 cm.

Naken Dame # 8 er i likhet med flere av aktene, malt i løpet av to timer, uten noen form for bearbeiding i etterkant. Jeg holdt på å miste det fullstendig underveis, men en times tid ut i økten, i det som føltes som en lang periode da, og som sikkert bare varte i tretti minutter, raknet alt av former og farger, som jeg møysommelig hadde sirklet inn bit for bit. Jeg kavet hjelpeløst omkring i en uinteressant suppe og ble forbanna. Jeg ga bildet, i ren desperasjon, det som jeg da trodde skulle være en siste overhaling før jeg ga opp, men som i stede ble startskuddet på et godt parti. Det begynner med at jeg i ren panikk blander det som viser seg å være den perfekte hudfargen til dette maleriet. Det kobler meg på igjen, og jeg slipper meg løs i et skjerpet fokus, både i og utenfor kontroll. Jeg justerer fargene på lerretet, bestemmer konturene, linjene, og drar tjukke og tynne strøk, introduserer nye farger, selv om det virker ulogisk, lar det stå. Drar flere strøk på nytt og på nytt, gnir det inn. Som de brede strøkene i underlaget hun ligger på. De gir retning og er med på å skape rom i hennes virkelighet, men de er også flate og tvinger derfor gjennom et logisk-ulogisk romlige perspektiv.

Etter hvert ser jeg at bildet begynner å bli seg selv, og tar de grepene som må skje i øyeblikket, og som ikke kan tenkes ut på forhånd. Dette frislippet som ofte må til, kan aldri kalkuleres, det må komme av seg selv som en konsekvens av konsentrert arbeid. Men når det altså først er i gang, oppnås en ny sorts kontroll i det kontroll-løse, som ligger flere nivåer over tilstanden bildet nettopp befant seg i. Svært ofte består et bilde av oppbygging og nedbryting om hverandre, før enkeltpartier til slutt begynner å sitte og gir bildet legitimitet og personlighet. Det er en slags jakt etter bildets mening, og på et eller annen tidspunkt dukker det opp en åpning. Denne åpningen til bildets høyere stadier, er uhyre skjør og som regel oppdaget i et streif som en anelse. Når denne tilstanden oppstår gjelder det bare å ikke stoppe opp for lenge, vurdere eller sensurere, men tørre å gå på. Man må være ett sted i bildet og presse malingen på plass, men samtidig være over alt ellers, fri og lett. Der det noen steder holder med ett enkelt strøk, må malingen og maleriet andre steder, så og si overbevises med maniske gjentakelser. Underveis står alt på spill, og samtidig med at jeg påfører malingen nærmest som i transe, mister jeg også grepet om det som var, og det er som om en annen person tar bolig i meg og overtar.

Jeg er svært fornøyd med rumpa som jeg synes jeg kan kjenne temperaturen på, og de mange tukke enkeltstående strøkene i ryggen og korsryggen, som danner en forenklet og helhetlig kropp med tydelig muskelspenn. Mens leggen hennes i prinsippet bare er en flat halvsirkel. Den ganske lille, nesten sorte og ekstreme kontrasten som utgjør streken som skiller overkroppens volum fra hennes høyre arm, er en detalj som jeg synes er like frekk som den er velplassert. Helheten fungerer fordi bildet er malt overbevisende og bestemt, blikket holdes på plass og fargene synger i kor, og hører sammen. Naken Dame # 8 er i mine øyne interessant som illusjon, og utstråler en helt egen aura, bildet er også spennende sett kun som materie og fargene det i virkeligheten består av. Bildet er som de fleste andre i denne perioden, både flat og romlig og er like komplekst som det er enkelt.

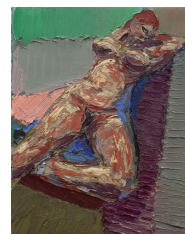

Oslo

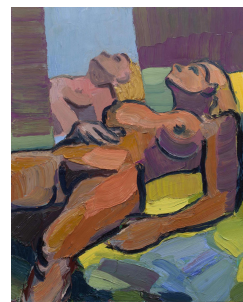

Kulturdirektoratet

Ingrid Lindbäck Langaards stiftelse

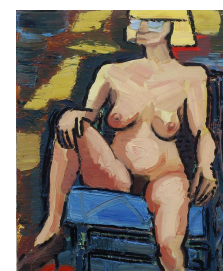
En slags Venus og industrielt rosa
2023, olje på lerret 50 x 40 cm.
21.000.-

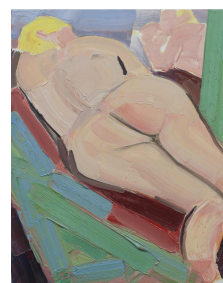
Naken Dame 9
2022/23, olje på lerret 91 x 73 cm.
32.000.-

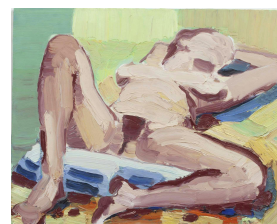
Naken Dame 4
2022/23, olje og billakk på lerret 81 x 63 cm.
28.000.-

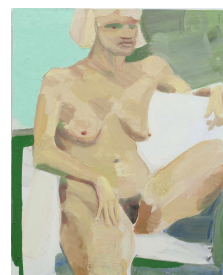
Naken Dame 5
2022/23, olje på lerret 81 x 65 cm.
28.000.-

Naken Dame 8
2022, olje på lerret 80 x 63 cm.
28.000.-

Naken Dame 11
2023, olje på lerret 63 x 80 cm.
28.000.-

Naken Dame 3
2022, olje på lerret 80 x 63 cm.
28.000.-

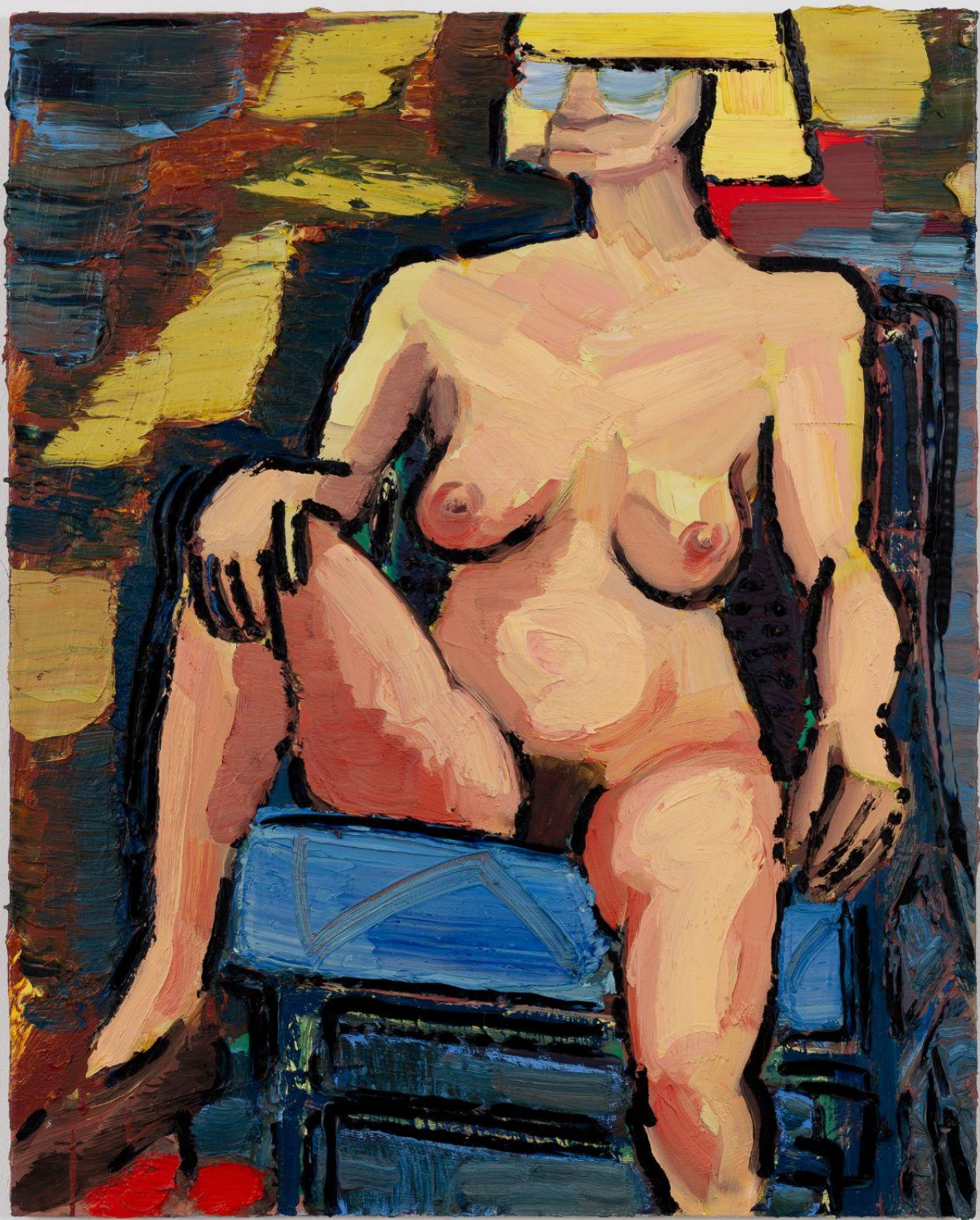

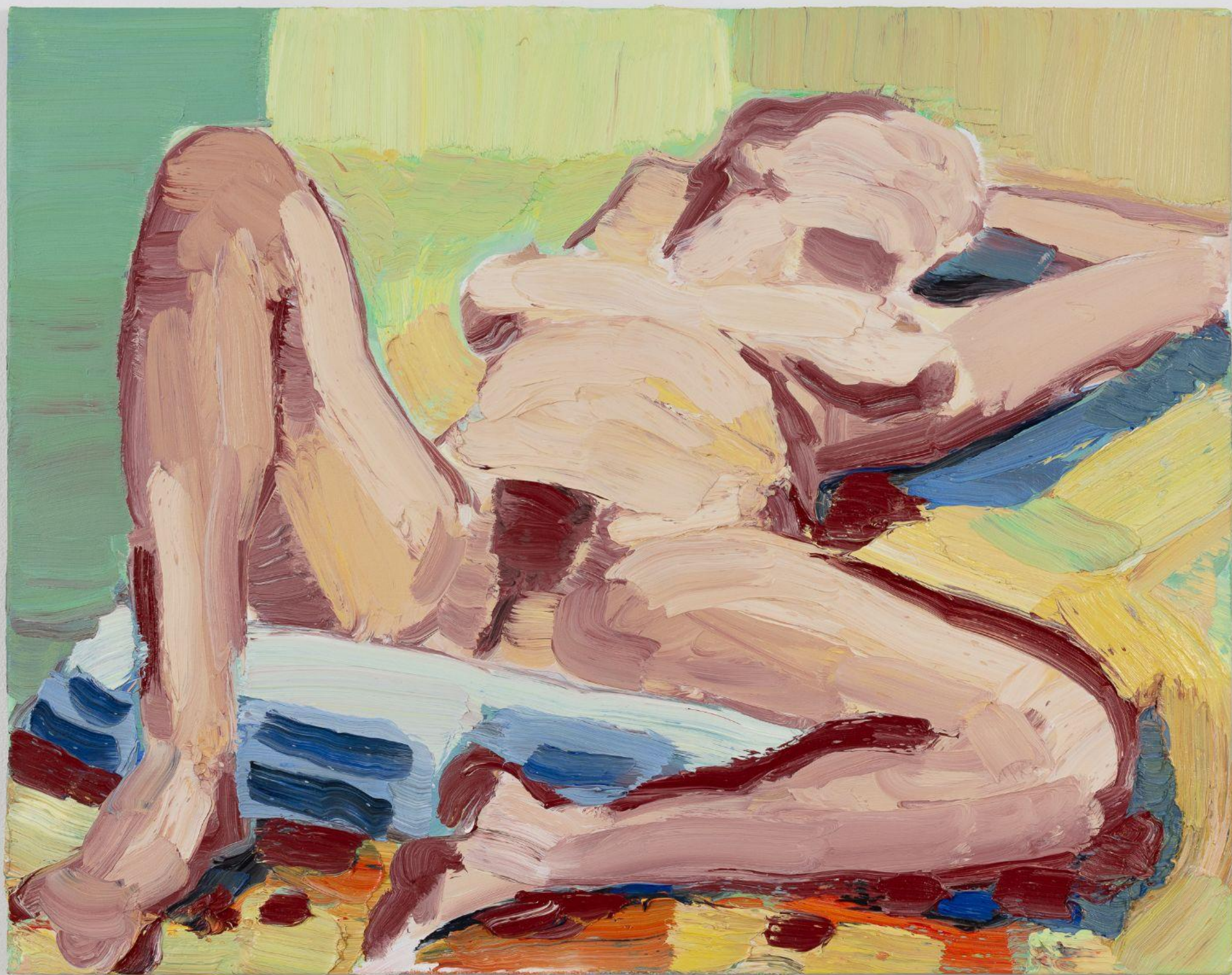

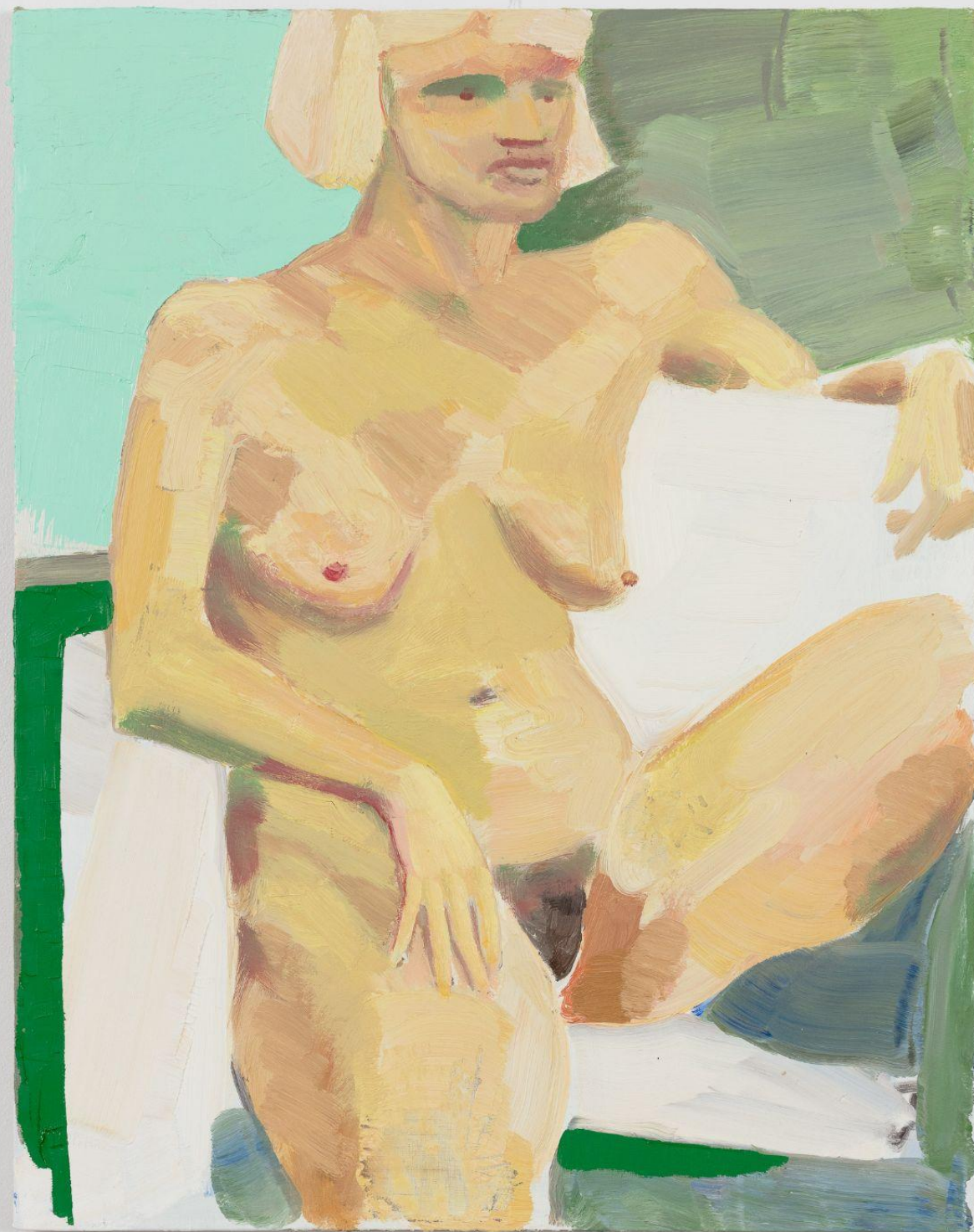

VAN ETTEN

Naken Dame **Aleksi Wildhagen** **19.01-11.02.24**

Kapittel II
27.01-02.02

”Det begynner med en kropp som svikter og en naken dame i atelieret”

Naken Dame er en utstilling og et bokprosjekt av Aleksi Wildhagen. Etter en malertørke på åtte måneder som skyldtes en pågående nyresvikt, ble aktmaleri veien, og maleriet målet. Prosessen igangsatte en rekke andre malerier som kom i modellens kjølvann. Selv sier Wildhagen at; «...det å male en naken dame, som mann i 2023, er totalt avleggs og fullt av motstand, og nettopp derfor ble det så utrolig spennende og viktig...». På Van Etten blir vi presentert komplekse malerier, bilder som aldri var ment som studier, men forsøk på å gripe maleriet i en jafs. Og etter tretten økter, like mange lerret og forsøk, anså han seg ferdig med modellen og fortsatte arbeidet uten. I arbeidet har Wildhagen søkt et både vilt, harmonisk og ekspressivt maleri med en mengde frustrasjoner fra sykdomsperioden som springbrett for å oppnå lerretenes energinivåer. I utstillingen på Van Etten vil arbeidene byttes ut en gang per uke, slik at det blir mulig å presentere bredden i Naken Dame. Boken om Naken Dame blir ført i pennen av Wildhagen selv, og slutført i løpet av 2024. Den består av tekster til hvert bilde, et lengre essay om sykdom, maleri og Wildhagens forhold til det hele. Enkelte av disse billedtekstene vil finnes som utdrag i utstillingen, samt her i presentasjonen.

Aleksi Wildhagen er en rødgrønn fargeblind finsk-norsk kolorist med en hang til det kompliserende bildet med estetisk egenkraft. I motsetning til mye maleri som forventes å skulle være en behagelig opplevelse, på linje med et lite spa-opphold i hverdagen, mener, og har Wildhagen alltid ment at kunsten bør etterstrebe skjønnhet, ja, men ikke friksjonsløst. Bilder er språk som det tar tid å sette seg inn i. Det må satses og ofres både som utøver og betrakter. Maleriet er et vilt medium, og et godt bilde fortsetter å skape undring, begeistring og gjerne hodebry.

Aleksi Wildhagen har vekslet mellom å male abstrakt og figurativt fra barndommen av. Etter ni års fagutdannelse gikk han ut fra kunstakademiene i Trondheim og Helsinki i 2004 med en mastergrad, og har malt siden. En viktig dreining i kunstnerskapet oppstod i 2011 da han begynte å jobbe utendørs med tegning og maling i by og bygd. Denne praksisen ble senere utviklet til kunstnergruppen -& Co., først med Patrik Entian og siden supplert med Jens Hamran. Etter 2014 er praksisen hans delt mellom atelierarbeid alene, og friluftsmaleri med -& Co. Wildhagen har publisert cirka hundre kunstanmeldelser i Morgenbladet, og har stilt ut ved en rekke større og mindre kunstinstitusjoner i inn og utland.

The Best

2023, olje på lerret, furulist, 135 x 100 cm.

Ideen bak The Best var å male en muskuløs mannekropp der hodet ble kuttet og ikke kom med i bildet. Det er basert på en rask skisse jeg gjorde etter et bildesøk jeg fant av en muskel-fyr på nettet. Han hadde riktignok blå Olabukser, så alt under beltestedet er diktet opp. Etter at jeg hadde jobbet litt med kroppen, syntes jeg at bildet ble tomt, kjedelig og intetsigende. Derfor gjentok jeg grepet med alle tomlene opp fra maleriet Alt Galt Fatt / Fatt Alt Galt, og strødde disse rundt mannen. Jeg brukte cirka en måneds tid på maleriet, for det tok tid å bli overbevist om at det overhodet hadde noe for seg. Jeg malte, kikket og tenkte, om og om igjen, i det som for meg føltes ut som en evighet, ettersom jeg vanligvis jobber ganske raskt med bilder. Når det er sagt mener jeg at bildet har beholdt en friskhet, som om det nærmest er malt i en omgang. Men bildet bø altså på mye motstand. Særlig slet jeg lenge med hendene rundt kroppen, og måtte fjerne flere. En stund ble bildet altfor rotete, så ble det for naivt og galt i fargene. Stort sett begynte jeg en økt med å forsøke på nødvendige småjusteringer i hender, ben, armer eller himmel, men endte opp med å jobbe overalt, over det hele. Jeg var nærmest manisk opptatt av kun dette bildet i hele perioden, og flere ganger trodde jeg bildet skulle gå tapt, fordi jeg så meg nødt til å gå på over hele flaten såpass mange ganger (det innebærer alltid stor risiko). I begynnelsen var han ganske blek, så ble han brunere, og etter hvert rødere og rødere. Han er egentlig ikke tenkt i sammenheng med de nakne damene, men kom som et resultat av arbeidet med dem. Ettersom jeg diktet opp underliv, bein og føtter, måtte jeg ta en del valg. Blant annet i forhold til penis og størrelse på denne. Jeg følte at det ble riktigere å lage en ganske stor og slapp en, så man ikke tenkte at musklene skulle være en kompensasjon for en liten, for bildet skulle ikke handle om plumpe skritt-komplekser. Maleriet er mer en slags harselering med menneskets tilkortkommenhet og ideen om det perfekte, hvordan dette er dømt til å mislykkes. Videre som en respons på treningsnarkomanien, det overdrevne og bejublete kroppsfokus, og det som for meg ser ut til å være et samfunn på vei mot en mer og mer hodeløs tid. Ikke minst med tanke på hvordan vi fjerner oss fra tilstedeværelsen i verden og streber etter den perfekte representasjonen av oss selv på skjermen. Når det er sagt, har jeg ofte tenkt at vi også parallelt med dette kroppsjaget lever i en overdrevent fornuftsbasert tid, der hjernemuskulaturens logikk og fornuftssenter er som denne mannens boledet kropp, overutviklet og uten rom for poesi og undring, eller kanskje enda mere presist, at hodet er mer eller mindre direkte påkoblet internettet, mens tankeaktiviteten lider av kronisk åreforkalkning og ebber ut, det er i hvert fall ikke mange originale tanker i offentlighetens omløp nå om dagen, og de som finnes er desto mer korrekte og snusfornuftige. Det er i det hele tatt som om de som bestemmer, og som langt på vei er økonomer med lederansvar, også er de desidert kjedeligste menneskene, og det disse trer nedover nesten samtlige grunnpilarer i samfunnet, er grå, nitrister og dørgende kjedelige systemer, utviklet kun for best mulig inntjening og effektivitet. En ting er i hvert fall sikkert, at de behandler det menneskelige som et virus i maskineriet deres. For å understreke den intenderte kuttingen av hodet plasserte jeg ellers en tjue centimeter furu-list over halsen som gir bildet et passe blek-gult innslag som det behøvde.

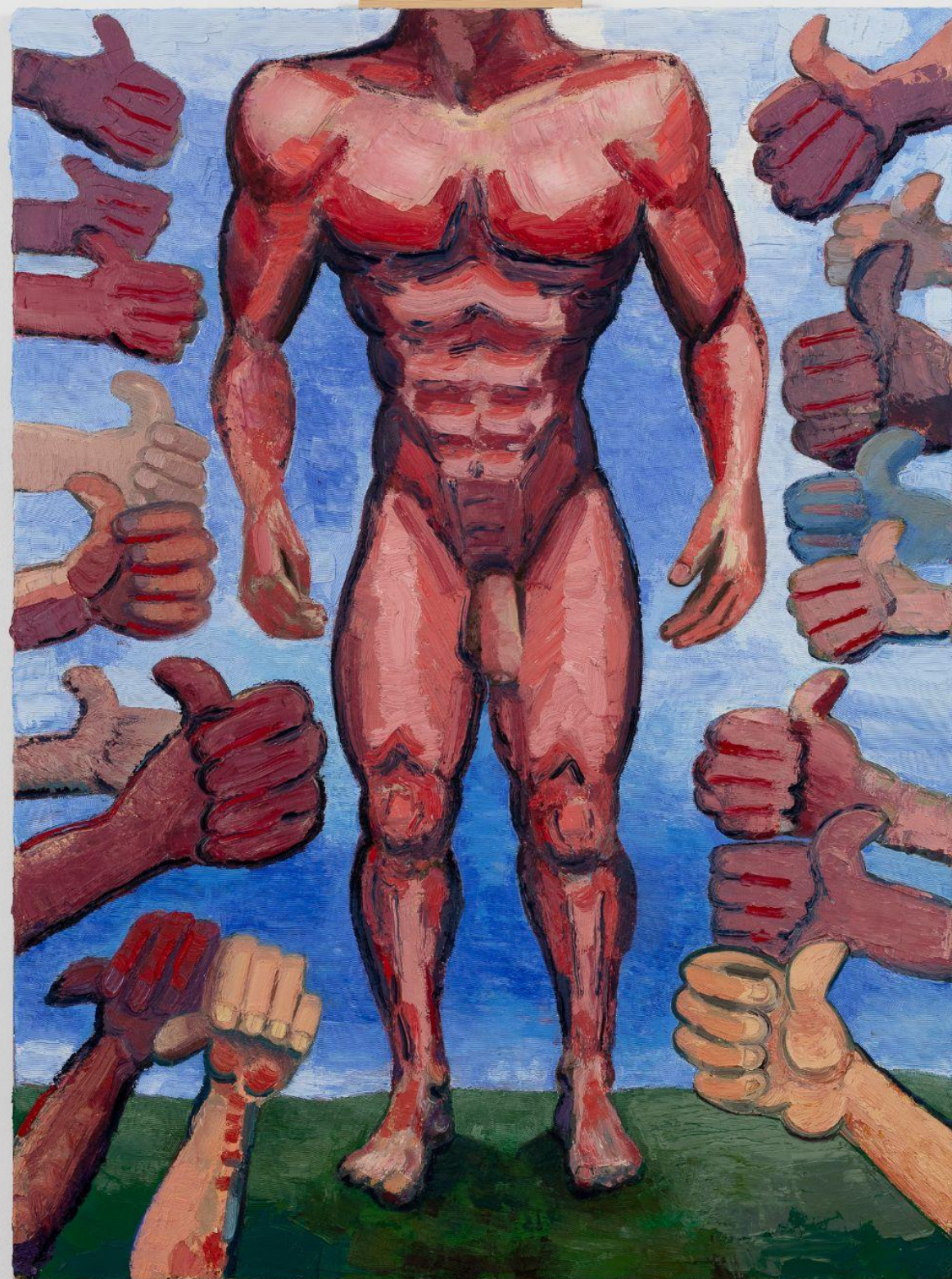

Oslo

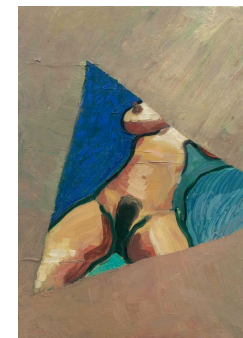

Kulturdirektoratet

Ingrid Lindbäck Langaards stiftelse

Some kind of Beverage
2022/23, olje på lerret, limt på baksiden av
oljemaleri på lerret 90 x 65 cm.
32.000.-

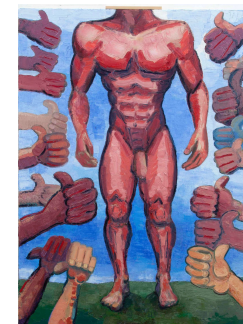
Kikkehullet
2023, olje på lerret 70 x 50 cm.
28.000.-

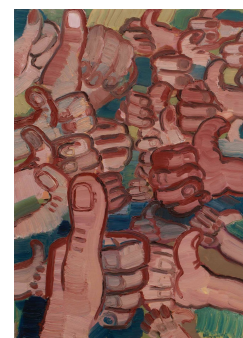
Min finske støvel
2023, olje på lerret 135 x 110 cm.
40.000.-

Problembilde
2023, olje på lerret 135 x 120 cm.
42.000.-

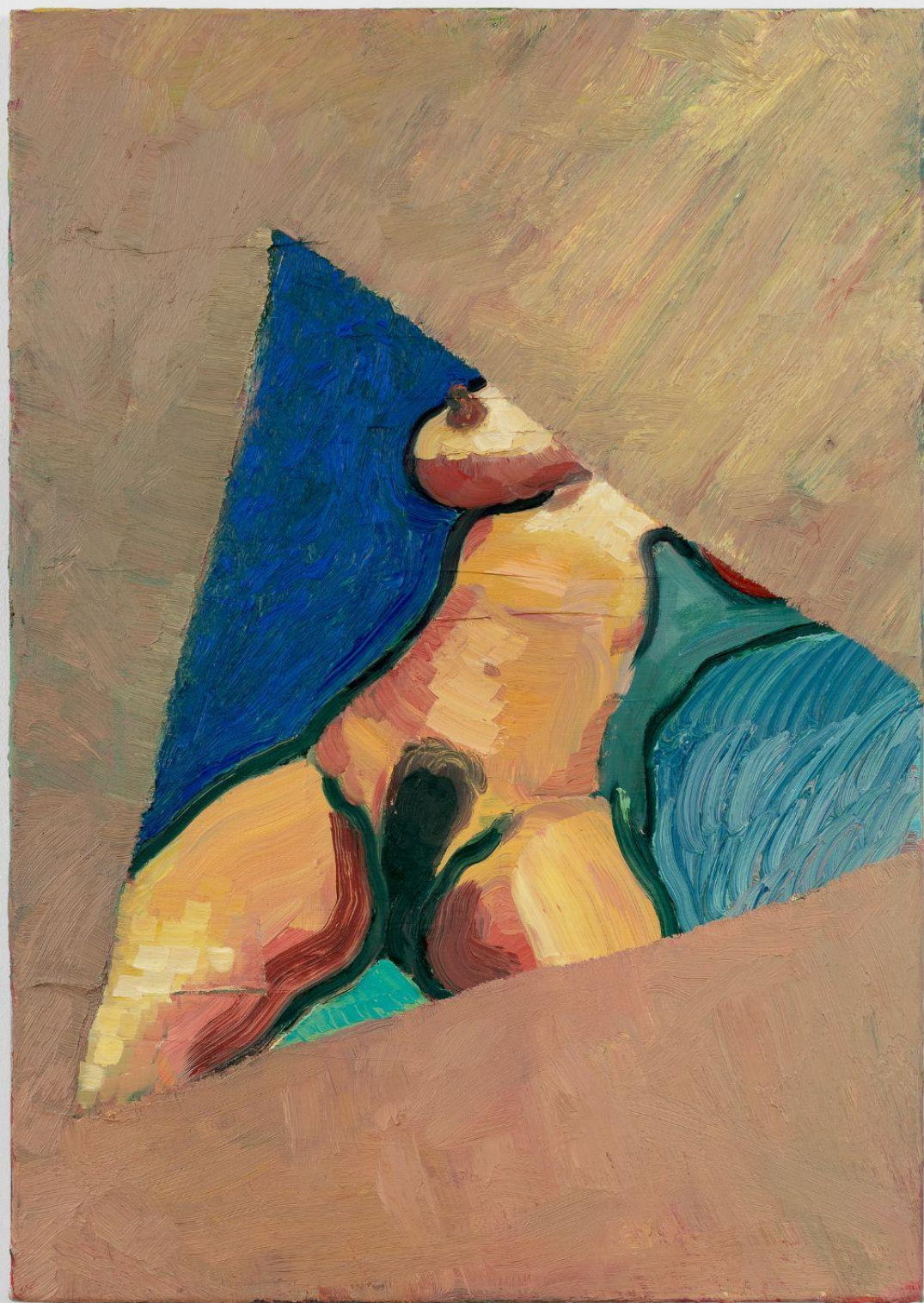

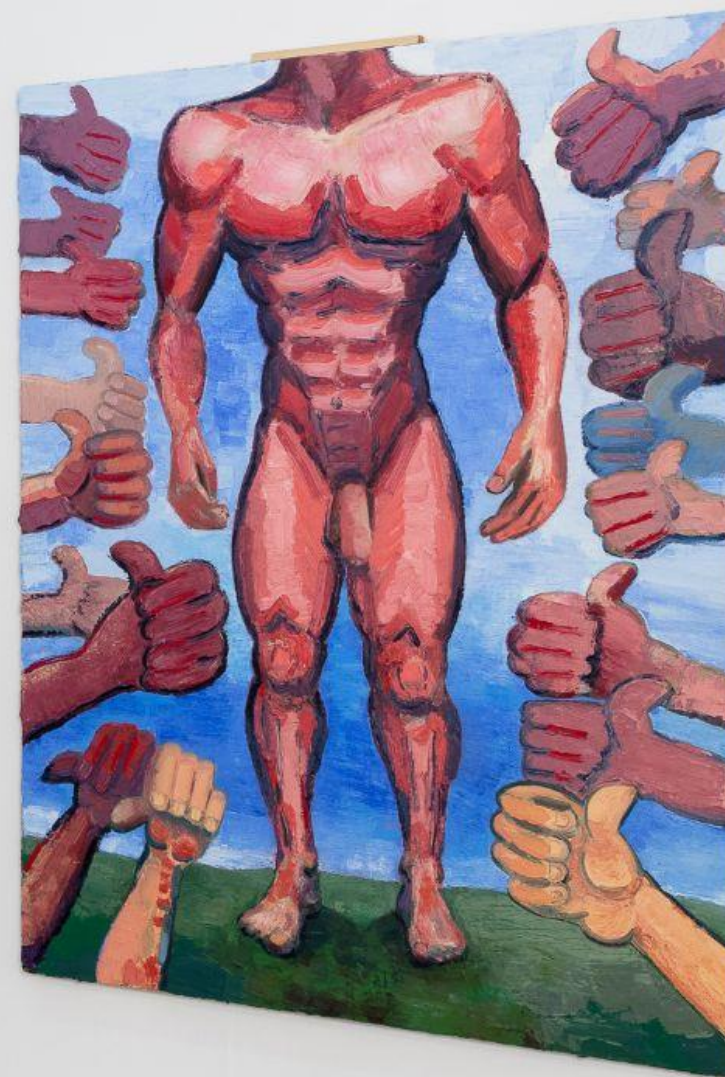
The best
2023, olje på lerret, furulist 135 x 100 cm.
38.000.-

Alt Galt Fatt/Fatt Alt Galt
2023, olje på lerret 85 x 60 cm.
28.000.-

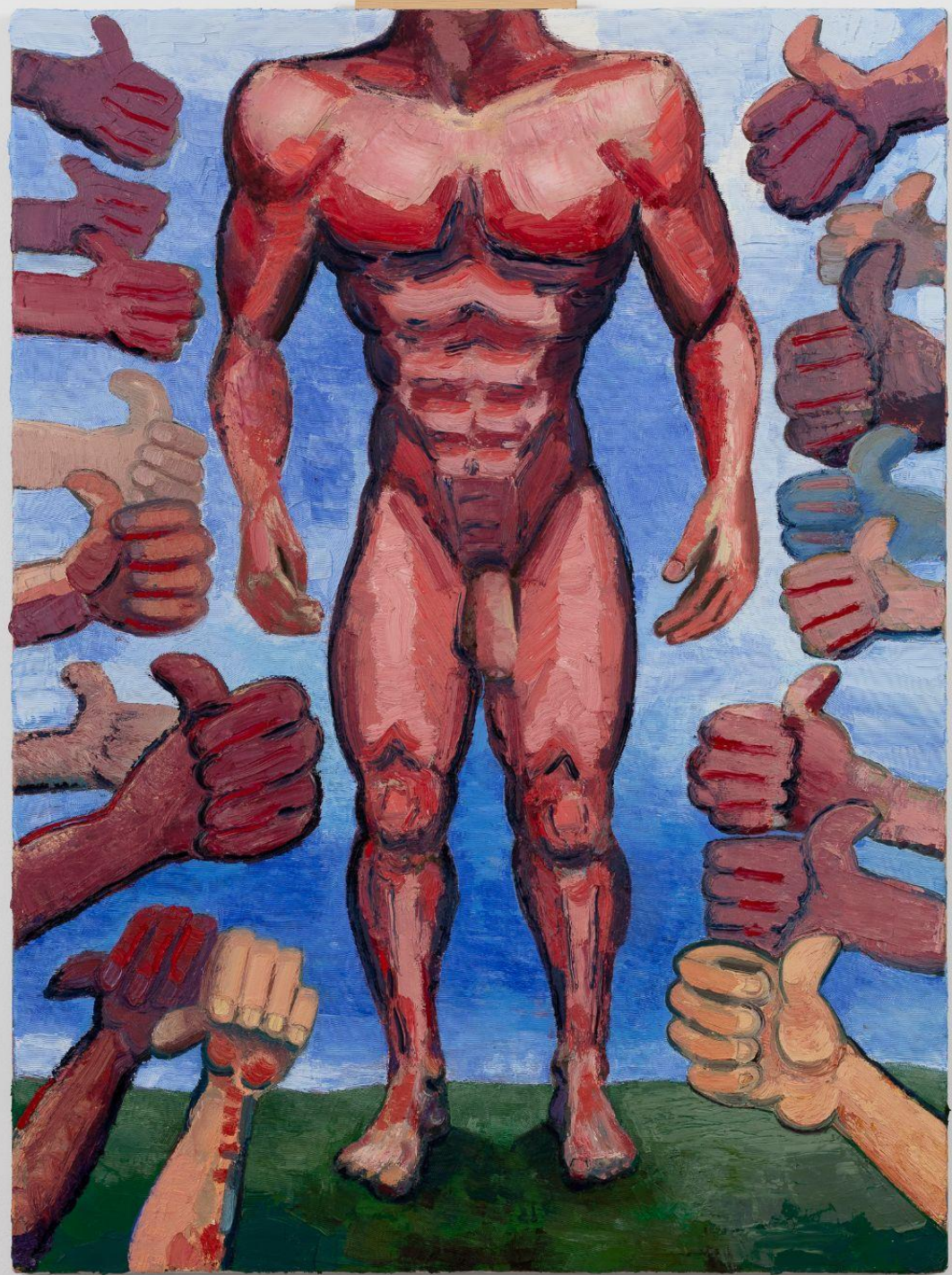

VAN ETTEN

Naken Dame

Aleksi Wildhagen

19.01-11.02.24

Kapittel III

03.02-11.02

”Det begynner med en kropp som svikter og en naken dame i atelieret”

Naken Dame er en utstilling og et bokprosjekt av Aleksi Wildhagen. Etter en malertørke på åtte måneder som skyldtes en pågående nyresvikt, ble aktmaleri veien, og maleriet målet. Prosessen igangsatte en rekke andre malerier som kom i modellens kjølvann. Selv sier Wildhagen at; «...det å male en naken dame, som mann i 2023, er totalt avleggs og fullt av motstand, og nettopp derfor ble det så utrolig spennende og viktig...». På Van Etten blir vi presentert komplekse malerier, bilder som aldri var ment som studier, men forsøk på å gripe maleriet i en jafs. Og etter tretten økter, like mange lerret og forsøk, anså han seg ferdig med modellen og fortsatte arbeidet uten. I arbeidet har Wildhagen søkt et både vilt, harmonisk og ekspressivt maleri med en mengde frustrasjoner fra sykdomsperioden som springbrett for å oppnå lerretenes energinivåer. I utstillingen på Van Etten vil arbeidene byttes ut en gang per uke, slik at det blir mulig å presentere bredden i Naken Dame. Boken om Naken Dame blir ført i pennen av Wildhagen selv, og slutført i løpet av 2024. Den består av tekster til hvert bilde, et lengre essay om sykdom, maleri og Wildhagens forhold til det hele. Enkelte av disse billedtekstene vil finnes som utdrag i utstillingen, samt her i presentasjonen.

Aleksi Wildhagen er en rødgrønn fargeblind finsk-norsk kolorist med en hang til det kompliserende bildet med estetisk egenkraft. I motsetning til mye maleri som forventes å skulle være en behagelig opplevelse, på linje med et lite spa-opphold i hverdagen, mener, og har Wildhagen alltid ment at kunsten bør etterstrebe skjønnhet, ja, men ikke friksjonsløst. Bilder er språk som det tar tid å sette seg inn i. Det må satses og ofres både som utøver og betrakter. Maleriet er et vilt medium, og et godt bilde fortsetter å skape undring, begeistring og gjerne hodebry.

Aleksi Wildhagen har vekslet mellom å male abstrakt og figurativt fra barndommen av. Etter ni års fagutdannelse gikk han ut fra kunstakademiene i Trondheim og Helsinki i 2004 med en mastergrad, og har malt siden. En viktig dreining i kunstnerskapet oppstod i 2011 da han begynte å jobbe utendørs med tegning og maling i by og bygd. Denne praksisen ble senere utviklet til kunstnergruppen -& Co., først med Patrik Entian og siden supplert med Jens Hamran. Etter 2014 er praksisen hans delt mellom atelierarbeid alene, og friluftsmaleri med -& Co. Wildhagen har publisert cirka hundre kunstanmeldelser i Morgenbladet, og har stilt ut ved en rekke større og mindre kunstinstitusjoner i inn og utland.

Naken Dame # 13

2023, olje på lerret, 91 x 73 cm

Jeg leter etter, og finner bestandig svakheter i bildene mine, og jeg bruker ofte lang tid, etter at bildet er malt, på å godta disse ”feilene” som nødvendigheter i maleriet, eller forkaste dem, og da til slutt bildet også. Om disse svakhetene i bildet, som senere kan vise seg å være styrker, alltid tas bort, risikerer de også å fjerne noe av bildets karakter, og en tilstedeværende friskhet. Derfor ender jeg altså nesten alltid opp med å avveie om helheten er god nok og tåler feilene jeg oppdager, eller om jeg må gå nye runder. En del bilder har gått tapt på denne måten, men jeg liker å tenke at erfaringene med dem blir med inn i de neste uansett.

Det er mye jeg setter pris på og som ikke stemmer helt i dette bildet. De jeg så (og lot stå) i akkurat dette, var forkortingen i bena, formene og fargene i skyggen på disse, det merkelige rommet rundt den uavsluttede hånden nede i gresset (et i ettertid viktig og spennende sted i bildet, som jeg synes redder komposisjonen), vridningen i armen bak ryggen, og til sist ansiktet hennes, som jeg synes, i likhet med Naken Dame # 3, minner om mitt eget. Og det var faktisk da fjeset dukket opp at jeg stoppet og lot bildet være. I en ganske lang periode etterpå anså jeg bildet som et maleri med gode kvaliteter, men mye trøbbel. Et bilde som ikke kom i mål, for et eller annet manglet. Nå er det slik at jeg er halvt finsk, og har alltid følt meg finsk i Norge, og norsk i Finland. Alltid litt utenfor med andre ord. Men poenget her er, at da jeg tok frem bildet noen måneder etterpå, og i et uvanlig muntert øyeblikk tilførte et lite finsk flagg på haugen bak henne ..., akkurat da, i det øyeblikket, ble alt det som jeg tidligere hadde problemer med i bildet, alt det, ble da, ikke bare tilforlatelig, men til og med kvaliteter, som gjorde at jeg syntes bildet ble virkelig godt. Og her kan man sikkert innvende at bildet får et anslag av komikk ved å putte inn et så overtydelig symbol som flagget. Men det fremhever også en nasjonal identitetsfølelse og forvirring (meg i kvinnekroppen), som jeg synes er såpass seriøst gjennomført, at det blir viktig for meg. For er det noe dette bildet gjør, så er det å insistere på å være seg selv; et portrett av maleriet det er, med alt det utstråler av malerisk idyll, fargeharmoni og motstand. Jeg synes det ser ut som om ansiktsuttrykket sier det bildets helhet påstår: ”Her er jeg, du får ta meg for den jeg er”. Dette var ellers den siste av aktene jeg malte vinteren 2022/23, og som altså ble slutført på vårparten.

Oslo

Kulturdirektoratet

Ingrid Lindbäck Langaards stiftelse

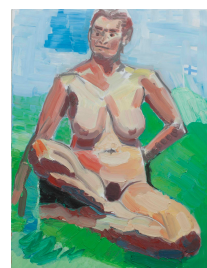
Et abstrakt bilde til
2022/23, olje på lerret 91 x 73 cm.
32.000.-

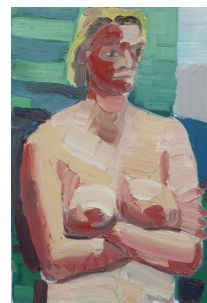
Naken Dame 6
2022/23, olje på lerret 81 x 63 cm.
28.000.-

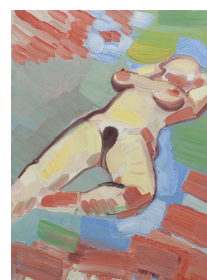
Naken Dame 7,
2022/23, olje på lerret 80 x 63 cm.
28.000.-

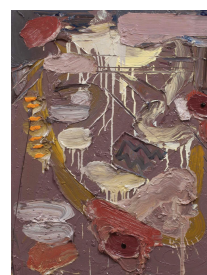
Naken Dame 13
2023, olje på lerret 91 x 73 cm.
32.000.-

Naken Dame 12,
2023, olje på lerret 85 x 60 cm.
28.000.-

Naken Dame 10
2023, olje på lerret 81 x 63 cm.
28.000.-

Enda et abstrakt bilde
2023, olje på lerret 81 x 61 cm.
28.000.-

